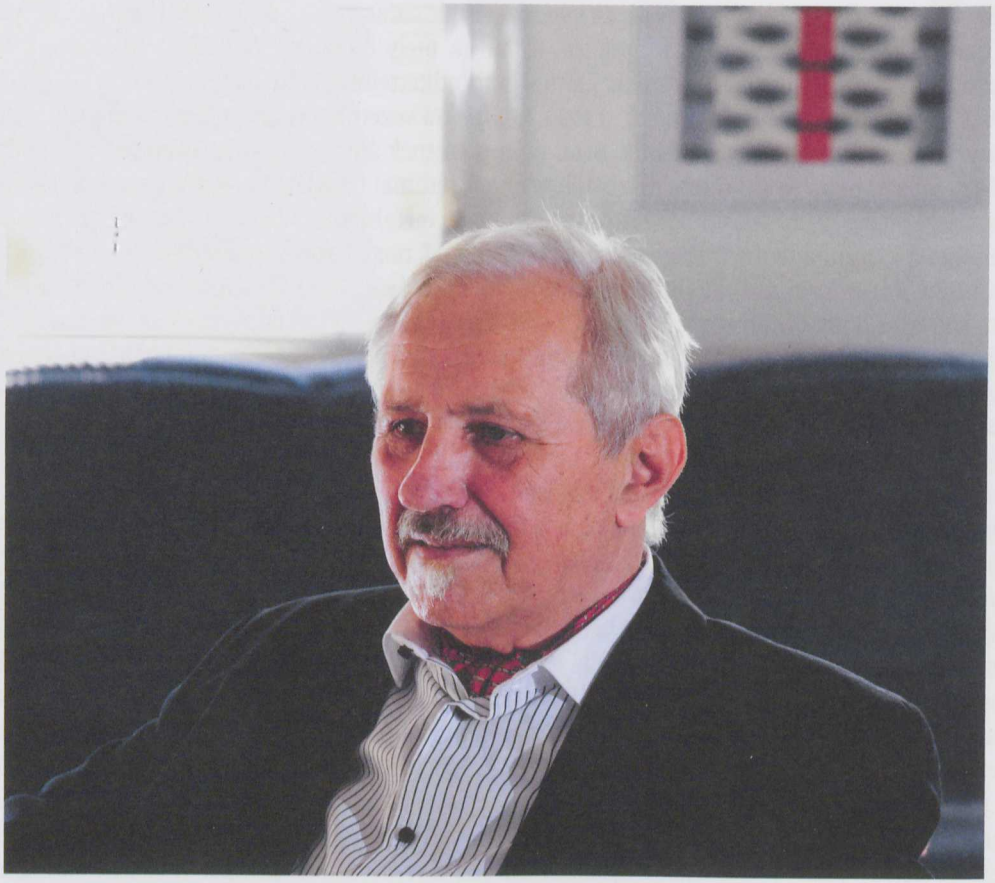

A Magyar Írószövetség és a Magyar Műhely szerkesztősége fájdalommal tudatja, hogy életének 83. évében, 2018. július 18-án elhunyt a kortárs magyar irodalom kimagasló életművel rendelkező alakja, a magyar avantgárd meghatározó személyisége, PAPP TIBOR József Attila-díjas író, költő, tipográfus, a párizsi Magyar Műhely alapító szerkesztője. Földi maradványait augusztus 3-án helyezték a budapesti Fiumei úti temető művészparcellájába.

Papp Tibor József Attila-díjas író, költő, vizuális művész, műfordító, tipográfus. 1936. április 2-án született Tokajban. Középiskolai tanulmányait a debreceni Szent József Gimnázium jogelőd-intézményében, a Piarista Gimnáziumban kezdte meg. Az egyházi iskolák államosítása után a rendszernek nem tetsző családi háttere miatt már csak nagy nehézségek árán tudta folytatni középiskolai tanulmányait: az utolsó pillanatban jutott be a Fazekas Mihály Gimnáziumba. Első mentora, biztatója, írásainak kritikusa gimnáziumi magyartanára, Kiss Tamás költő volt. A kommunista diktatúrában családjukat osztályellenségnek tartották, ezért érettségi után, kiváló tanulmányai ellenére sem vették fel az egyetemre: helyhiányra hivatkozva rendszeresen elutasították. Így az egri lakatosárugyárban lemezlakatosi szakmunkás képesítést szerzett, s Miskolcon, Csongrádon, Debrecenben és Budapesten dolgozott.

Az 1956-os forradalom idején, Budapesten egy MTI-fotósnak segédkezett, sokat látott, hallott, s emiatt az ávósok keresni kezdték. 1957-ben menekülnie kellett az országból. 1957 és 1960 között Ford-ösztöndíjas volt, a Liège-i Műszaki Egyetemen *candidat ingénieur* diplomát szerzett, s egyik alapítója lett a *Dialogue* című belga folyóiratnak. 1961-ben érkezett Párizsba, a Sorbonne hallgatója lett, emellett a Szabad Európa Rádiónak, valamint a Francia Rádió magyar adásának külső munkatársa. „Lapfenntartó ösztöne" és vizuális alkotásainak tipográfiai tökéletesítése miatt kitanulta a nyomdászmesterséget is.

1962-ben barátaival, pályatársaival közösen megalapította a magyar emigráció egyik legfontosabb irodalmi lapját; a hetvenes évek elejére avantgárd irodalmi fórummá váló *Magyar Műhely*t, amely 1989-ig Párizsban jelent meg, a diktatúra összeomlása után pedig Budapesten.

1985-től a Polyphonix nemzetközi modern költői fesztivál alelnöke, s tagja volt a Société de Bibliologie et de Schématisationnak, ahol a tipográfiai kutatócsoport vezetőjévé választották. 1992-ben a Francia Írószövetség vezetőségi tagja lett, 1997-ben pedig a Le Temps des Cerises könyvkiadónál a *Collection Union des Écrivains* sorozat igazgatójává nevezték ki. A vizuális irodalom egyik legjelentősebb, nemzetközileg is elismert fórumának, a *Magyar Műhely*nek, valamint a *d'atelier* című folyóiratnak és könyvkiadónak s az első nemzetközi, csak számítógépen generált műveket közlő irodalmi folyóiratnak, a párizsi *alire*-nek is egyik alapítója és haláláig szerkesztője volt. A rendszerváltás után, a kilencvenes évek elején, Budapesten újra megtalálta otthonát, Párizst pedig megtartotta második hazájául.

Papp Tibor harmincnál is több könyvéből változatos és gazdag életmű tárul az olvasók elé. Prózai művei, önéletrajzi ihletettségű regényei, versei, vizuális költeményei, esszéi és tanulmányai egyaránt kiállják az idő próbáját. E műfaji gazdagság mellett Papp Tibor előkelő helyet foglal el a világirodalom számítógépes költészetében is. Az első magyar automatikus versgenerátornak ő a megalkotója: a *Disztichon Alfa* (1994) mágneslemeze hatmilliárd verseskötet anyagát rejti. A 2000-ben megjelent *Hinta-palinta* című művében pedig a generált verseken, szövegen kívül a költő már vizuális költeményeket és hangverseket is létrehozott az általa írt számítógépes programmal.

Választmányi tagként a Magyar Írószövetség munkáját több cikluson át segítette. Munkásságáról két monográfia jelent meg: 2002-ben, Bohár András *Papp Tibor* című kötete, Kelemen Erzsébet *Testet öltött szavak. Papp Tibor vizuális költészete* című könyve pedig 2012-ben. Irodalmi és közéleti munkásságát a Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztjével (1996) és József Attila-díjjal (2003) ismerték el.